

ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТЪР

Автор и дата на написване:

Апостол Петър е авторът на това второ писмо, отправено отново до християните от петте римски провинции в Мала Азия (1Петр. 1:1; 2Петр. 1:1; 3:1). Посланието е написано около 66 г. сл.Хр.

Тема:

Заплаха от навлизане на ереси и противопоставяне на лъжеучителите, както и разкриване на събитията, предхождащи Второто пришествие на Господ Исус Христос.

Съдържание:

1. Приветствие (1:1,2)
2. Духовно израстване в християнски добродетели (1:3-11)
3. Потвърждаване на евангелската истина чрез апостолските и пророчески свидетелства (1:12-21)
4. Лъжеучителите (2:1-22)
5. Второто пришествие на Христос (3:1-16)
6. Заключителни увещания (3:17,18)

Шоро 1

1:1-9 „Ваздине християнско лачипнаса“

1 О Симонос Петрос, измежарос тай апостолос о Исус Христос, жи саренге, колато сиен гаял ки чачимос амаре Девлеске тай о Уддар о Исус Христос со лильен аменцар сарто о барвалипе о апакияба.

2 Гудлипе тай пачамос тумаре те барол гаял кай пенжаргъен о Девлес тай о Исусас, амаро Дел.

3 Соскетто Лескоро девликано зор диняс амен са со си е живипнаске тай е гудло со си гаял пенжаргям Околес, Ковато акхардя амен пе Пере баримаса тай лачипнаса;

4 презаро колато дине барвалидер амен тай о баро ши-наде, та те ачхас ленцар ко делвеско иекипе, кана нашлям таро со икльолас о кханилипе со си ко лумя;

5 гаял тховен секо со си тай до тховен о апакияба, а жи лесте о лачхипе о шукарипе тай о гудло ахалиба,

6 ко гудло ахалиба до тховен те изикерен пес, коркоро те икерен пес, ко зуралипе тай о зуралипе ко гудлимаса,

7 ко гудлимаса пхралеско дехиба тай ко пхралеско дехиба, дехиба.

8 Соскетто, коли адалкха буя на араклъовен пес туменде, тай те овен бут, он керен те на овен би буяке, ни би емишеско ко пенжариба амаре Девлес о Исус Христос.

9 А окола, касте на араклъон ов си коро, со ни дикхел, тай бистергяс кай сине шужардо таро пуране безеха.

1:10-15 „Перфектипе“

10 Адалкхеске, пхралален, кер тумен перфекто те ачхон тумаро кидиба, тай калесса, тай дава сар керен шукар буя най никас те изперен.

11 Соскетто гаял ка до дел пес туменге баро авиба жи ко биагорно тхагарипе амаре Девел тай о Уддар о Исус Христос.

12 Соскетто ка овав хазъро туменге те вакерав, адалкха буя, коли и те жанен лен, та те ачхон ко чачунипе, ковато акана икерен.

13 Тай гиндив, кай си коректо жи кате сом кале трупо, те джангавав тумен кана дав тумен годи;

14 соскетто жанав, кай сиго ка занакхава, сарто манге вакергяс о Девел о Исус Христос.

15 Емана ка докерав, кай туме тай палал о моро мериба, те ащи сарди те бибистарден кала буя.

1:16-21 „Зорарел андо Идиба“

16 Палдава, кана туменге вакергъом о зуралипе тай о идиба амаро Девел о Исус Христос, аме на керасас хохавне парамичи, нума сиямас якхадикхипе Лескоро шарипен.

17 Соскетто Ов лиляс таро Дел о Дад о патив тай о барипе, кана катаро баро барипе ало жи Лесте гасаво сеси: Адавкха си Моро дехундо Чхаво, Савесте си Моро радуимос.

18 Адавкха сеси шунгям коркоро аме, кай ало таро дел кана сиямас Леса ко свентино веша.

1:1-21 „Изграждане на християнски добродетели“

Христос плати цената на греха, за да може грешникът да бъде оправдан чрез вяра в Него (1:1). По-нататък апостолът продължава с призив за изграждане и усъвършенстване на християнския характер. Познаването на Бога и Неговото Слово е пътят, по който се постига святост (1:3,4). Бог снабдява всичко, което е необходимо, за да може християнинът да устои на съблазните и да стане съучастник на Неговата святост. Той е Бог на реда и дисциплината, затова призовава към това във всекидневния живот на осветение. Добродетелите, изредени в 1:5-8, започват с вярата, която е отправна точка в християнския живот, за да не бъде безплоден. У християнина, който се нарича такъв само на име, не се

1 Глава

1:1-9 „Изграждане на християнски добродетели“

1 Симон Петър, раб и апостол Исус Христов, до всички, на които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Исус Христа се падна да получат с нас еднаква по стойност вяра.

2 Благодарат и мир да ви се преумножи чрез познаването на нашия Бог и Господ Исус Христос.

3 Понеже Неговата божествена сила ни е дарила всичко потребно за живот и благочестие чрез познаването на Призовалия ни със Своята слава и добродетел;

4 чрез които ни е подарил твърде големите и драгоценни обещания и чрез тях да станете участници в божественото естество, като сте избягали от светските страсти и развала;

5 затова, като положите всяко старание, вложете на вярата си добродетел, на добродетелта знание,

6 към знанието себеконтрол, към въздържанието търпение, към търпението благочестие,

7 към благочестието братолюбие, към братолюбието любов.

8 Защото, ако тези добродетели ги имате и се умножават във вас, те не ви правят празни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос.

9 А в когото ги няма, той е спял и късоглед, забравил, че се е очистил от старите си грехове.

1:10-15 „Усъвършенстване“

10 Затова, братя, още повече усъвършенствайте вашето избирание и призив, и това като правите, никога няма да сгрешите,

11 защото така ще ви се даде свободен достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

12 Затова ще имам грижа да ви напомням винаги това, макар и да ги знаете, и да сте утвърдени в настоящата истина.

13 Но и намирам за коректно, докато съм в това тяло, да ви подбуждам с напомняне;

14 Знаейки, че скоро ще го оставя, както и нашият Господ Исус Христос ми яви.

15 Ще се постарая обаче и след смъртта ми, вие всякога да помните това.

1:16-21 „Увереност в Пришествието“

16 Защото ние като ви явихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, не следвахме хитро измислени митове, но бяхме очевидци на Неговото величие.

17 Защото като прие от Отца почест и слава, когато този глас дойде към Него от Великолепната слава: Този е Възлюбеният Ми Син, в Когото е благоволенieto Ми.

18 Този глас ние чухме, че дойде от небесата, като бяхме с Него на святата планина.

намирам посочените качества, а е забравил, че е бил очистен от старите си грехове, като се е върнал там, откъдето Бог го е избавил (1:9). Увереността в призоваването от Бога свидетелства чрез действието на Святия Дух, като потвърждава вътрешната духовна промяна, изразена външно в живота и поведението (1:10). Апостолът се чувства отговорен да напомня доктриналните истини, които е поучавал, така че християните да не ги забравят дори и след смъртта му, за да се предпазят от навлизщата заблуда на лъжеучителите, отричащи и изопачаващи Божие Слово (1:12-15; 2:1). Събитията на планината на Преображението, на които апостолите са очевидци, потвърждават старозаветните пророчества за идването на Христос в слава, когато ще грабне църквата (Марк 9:17; 2Петр. 1:16-19).

19 Тай чука, о профетура пхерася бутедер вакеренас ашал аменге тай туме лачхес керел, кай дикхен лесте сар ци-бриба, ковато ведрил ко каранькос, жи кате ачхол явине ведяра со икльол тумаре иленде.

20 Тай адавкха те жанен англал са со си, кай нанай профипе ко каляриба ковато е профето со те на овен е Девлески воя;

21 соскетто нисар ни авелас профипе манушкане вояса, нума свентине мануша хоратиненас е Девлеса, со сине диндо таро Свето Духо.

Шоро 2

2:1-22 „Хохавне профетя тай хохавне сикавдя“

1 А исине хохавне профетя машкар о мануша сарто тай машкар туменде, ка овел хохавне сикавдя, колато ка анен мударипе ереся колато ка отчивен пес таро Дел, Кингягенго тховенас упрал песте сигодер мударипе.

2 Тай бут ка циден палал ленде пе букендар, ашал колато мануша о дром ко ча чунипе ка овел акушило.

3 Тай барохулятар он ка хохавен тумен пе пхерасяса, а ленгери крисипе си одавка керди тай най те локок пес, тай ленгоро мерибе ни совел.

4 Соскетто коли о Дел ни ачхавгяс е ангелен, колато хохавдиле, нума чхивкяс лен ко каранькос ко хоредер, тай лен диняс те овен астарден о крисипе;

5 тай коли на ачхавгяс о пурано лумя, а ачхавгяс панда ефта жанен е Нояса, упралдеш чачипен, тай кергяс о потопос упрал о хохавно лумя;

6 Тай коли Ов крисингяс тай аравгяс о Содомско тай Гоморско диза тай ирингяс лен прахосте, тай тховгяс лен те дикхен окола, колато ка керенас кханилипе;

7 Нума икалгяс о чачо Лот, ковато грацяс леске пес таро размукло живипе ко хохаиба;

8 Соскетто адавкха чачо мануш кана бешелас машкар ленде тцидила пес секо диес диесестар пе шуже вогеса, кана дикхелас тай шунелас о безехале ленгере бука;

9 Нума жанел о Дел сар те икалел е гудлечаче таро кханилипе, а е хохавнен те икирел телал о таксирати ко съдно диес;

10 тай бутедер околен, колато дехен те пхирен ко кханилипе тай те пренакхен е барен. Иек тай бимукавно, он на даран те акушен о बारे бука;

11 жи кате о ангеля, коли тай те овен баредар тай зурале, ни вакярен мамуй лен о крисипе ки крисипе ангал о Дел.

12 Нума он сар домазлькос би голяко си биянде, та те овен долде тай хъхъби со акушен околен со ни жанен, тай ка мерен пере кханилипнаса;

13 авел те лен и плескирена ки бичачипе о мануша, колато керен бикамибен те хан пиен о дивес. Бишуже тах биладжале тай билачимос колато си хамасте паш туменде;

14 о якха ленгере си пхерде лубехаря, тай со си безеха, хохавен со нанай до икерде мануша о иле ленгере си силе ко хамасте, он си динде ко арманя;

15 мукле о чачо дром тай хаскекердя пес, кана цидинде

19 Още имамхе пророческото слово, на което добре правите, като внимавате, като на светило, светещо на тъмно място, докато ден се зазори и Зорница изгрее в сърцата ви;

20 като знаете, че никое пророчество на Писанието не е собствено тълкуване на Божията воля.

21 Защото никога не е изричано пророчество по човешка воля, но светите Божии люде са говорили, движими от Святия Дух.

2 Глава

2:1-22 „Лъжепророци и лъжеучители“

1 Имало е и лъжепророци между людете, както и между вас ще има лъжеучители, които ще вмъкнат погубителни ереси и като се отричат от Изкупилия ги Господ, навличат на себе си бърза погибел.

2 И мнозина ще последват техните погубителни пътища, поради които пътят на истината ще се похули.

3 И от алчност с изкусни думи ще ви изтъргуват, за които осъждение отдавна е приготвено, и погибелта им не дреме.

4 Защото, ако Бог не пощади съгрешилите ангели, но като върза с вериги на мрака, сгромоляса ги в ада и ги предаде да бъдат пазени за съд;

5 И ако не пощади стария свят, когато нанесе потоп върху света на нечестивите, но запази осем с Ной, проповедника на правдата;

6 И ако изпепели и осъди на разорение Содомските и Гоморските градове и ги постави за пример на бъдещите нечестивци;

7 но избави праведния Лот, измъчван от разпуснатото поведение на беззаконниците;

8 Защото този праведник, като живееше между тях, всекидневно измъчваше праведната си душа, поради беззаконните дела, които гледаше и слушаше;

9 Но знае Господ да избавя благочестивите от изпитни, а неправедните да държи в мъки за съдния ден;

10 Но най-вече онези, ходещи след плътта в нейните похоти и презиращи прославените началства, дръзки и своеволни, без страх хулят властите,

11 където и Ангели, които са по-висши от тях по сила и мощ, не произнасят хулителна присъда против тях пред Господа.

12 А те, като неразумни животни, естествено родени, за лов и изстребване, за което не знаят, хулеци в покварата си, ще погинат напълно;

13 Като получават заплата за неправдата си. Те смятат за наслада всекидневния разкош, скверни и безсрамни се наслаждават с измамите си, угощавайки се с вас;

14 имайки очи пълни с прелюбодейство и непрестанен грях, подмамват неукрепнали души, сърца научени на ненаситност, чада са на проклятие;

15 те оставиха правия път и се заблудиха, като последва-

2:1-22 „Лъжеучителите“

След като Петър обяснява за истинността на апостолското служение и старозаветните пророци, той предупреждава, че както тогава, така и сега ще има лъжеучители в църквата, отричащи истините на Евангелието, като заблуждават и завличат след себе си много християни, които не могат да различат истинските от лъжливите учители (2:1,2). Лъжеучителите са алчни, безнравствени хора, без морал, превръщайки служението на Бога в печалбарство и угаждане на плътските страсти. Петър използва три примера от Стария Завет (ангелите, потопа, Содом и Гомор), за да покаже, че тяхната участ и присъда е погибел, че

Бог несъмнено ще осъди злите и избави праведните (2:4-9). Апостолът разкрива по-подробно характеристиките на смъртоносна лъжеучител, представящ се като Божий служител, който не спира да обикаля наоколо и да търси кого да погълне (2:10-19). Те подмамват и съблазняват неукрепналите християни, че нямат нужда от особена промяна, като ги насърчават в свободно поведение и оправдаване на греха, позовавайки се на свободата в Исус, която неправилно тълкуват (1Петр. 2:12,16). Хората, които са станали жертва на лъжеучители, биват въвлечени отново в греховете, от които са искали да избягат, така че тяхното състояние става по-лошо от първото (2:20-22).

ко дром е Валаама Веоровос, когато дехингяс и лове е бичачипе.

16 нума сине сикавде пере би адешаско сар хер со хоратинел манушкано сеси, тай ачхавелас о делинипе е пророкоско.

17 Он си би паеско бунари, нувера саве традела балваля, каске си асатрадя о кало каранъкос жи ко векоc.

18 Соскетото, кана хоратинен баресте чучесте он хохавен околел, колато хемен нашен катаро кханилипе катару тунярико.

19 Шинаден ленге, либерта, а он коркоро си измекаря е кханилипнасте соскетото состар си виджа несаво, адалкхеске ов ачхол измекаряи.

20 Соскетото, аке, налал кана изнашле катаро дуняско мелалипе, кана пенжарде е Делвес тай о Уддар о Исус Христос, он пале сар ачхиле ленде тай ачхиле виджа таро агуруно ленгоро тай по-кханиле таро англуно дром.

21 Соскетото лачхес ка овел ленге те на пенжаренас о ча-чодром отсар палал кана лес пенжарде, та те иринен пес таро со сине прединдо ленге о сантано адеша.

22 Ленцар кердя пес адавкха, когато вакерел чачи парамича: О риконо ирисало пес ки шугля, тай о изхавдо баличхо ирисало пес, та те пашълон анди чик.

Шоро 3

3:1-18 „Девлескоро дивес“

1 Дехавенге, каляра адавкха дуито месаджо тай ко дуито да жангавав тумен гаял те вакерав тумаре шуже гогайте;

2 та те бибистардян о пхерася, вакердя по-англе таро свентане профетя тай о адеша Девлескере тай о Уддара, динде гаял со си дине туменге о апостоля.

3 Ангал са со си, жанен адавкха, кай ко палутно диеса ка авен апраcавне, колато ка пхирен пере кхама;

4 тай ка вакерен: Кате си шинандо Лескоро авиба? Сокето, отсар накхле амаре дада ни са со си тергълон песке сарто сине песке шурупе.

5 Соскетото он пестар ни жанен адавкха, кай гаял е Делвеско пхерас от шурупе на сине дел ки пхув со си катаро пай, тай машкар паня:

6 а гаял машкар ленде палдава о дуняс сине упралпаня таро пая нашалдило.

7 Гаял ко акана авдуно дел тай пхув си, астардя е екеске пхерася тай ко пхерде ягаса андо диеса ки криса мерибе е безехаленге манушенге.

8 Панда тай адавкха варесо те на забистрен мере со дехав тумен, кай о Дел иек диес си сар миля бреша, тай миля бреша сар иек диес.

9 О Дел бисигярел адавкха, когато шининдо, сарто несаве гиндин о пхариба, а ащал туменге ажарен лунго диеса, соскетото на мангел те нашалдол ни иек, а саворе те авен, та те ирин пес.

10 А о Делвеско диес, ка авел сар чор, кана о дел ка накхел сар грукимаса, а о стихиеc тате на аравгълон биачавдо пес, тай и пхув тай са со си, со си кердо, лате ка нашалгълон.

11 Гаял, соскетото са со си адавкха ка аравгълон, саве требе те овен туме ко живипе тай ко гудлипе,

12 сар ажарен тай дехен о аиба о Девлескоро диес, ащал когато о дел тхабълон тай ка аравгълон, тай о стихиеc, та

ха пътя на Валаама, син Восоров, който обикна заплатата на неправдата;

16 но изболчен бе за беззаконието си и няма магаре проговори с човешки глас и възпря безумието на пророка.

17 Те са извори безводни, облаци от вихрушки тласкани, за които мрачната тъма е запазена довеки.

18 Защото, като говорят с надуто празно злословие, примамват чрез плътски страсти и разпуснатост онези, които наистина са избегнали от живеещите в заблуждение.

19 Обещават им свобода, но сами те са роби на разврата, защото, от каквото е победен някой, в това е поробен.

20 Защото, след като избягаха от покварата на света чрез познаване на нашия Господ и Спасител Исус Христос, и отново са се сплели и са победени, то последното състояние става по-лошо от първото.

21 За тях по-добре би било да не бяха познали пътя на правдата, отколкото, след като са го познали, да се повърнат назад от предадената им свята заповед.

22 С тях се е случило, според истинната пословица: Псето се върна на бълвоча си, и окъпаната свиня се валя в тинята.

3 Глава

3:1-18 „Господният ден“

1 Възлюбени, пиша ви това второ послание и в тези две послания подбуждам с напомняне вашия чист разум;

2 да си спомните изговорените по-рано от светите про-роци думи и предадената ви заповед от апостолите на Господа и Спасителя;

3 Това първо като знаете, че в последните дни ще се явят подигравачи, ходещи по своите си похоти;

4 като казват: Къде е обещаното Му пришествие? Защото, откак бащите ни починаха, всичко си стои така, както от началото на сътворението.

5 Скрито е, защото тези, които искат това, умишлено забравят, че небесата и земята открай са били съставени от вода посред вода, чрез словото на Бога;

6 поради което тогавашният свят, потопен във вода, загина.

7 А сегашните небеса и земя, съхранявани от същото слово, се пазят за огън в деня на съда и погибелта на нечестивите човечеци.

8 Още едно да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден.

9 Господ не бави обещанието Си, както някои смятат това за бавене, но дълго търпи, понеже не желае да погинат някои, а всички да дойдат на покаяние.

10 А денят Господен ще дойде като крадец нощем, тогава небесата ще преминат с бучене, стихииите възпламенени ще се стопят, а земята и нещата по нея ще изгорят.

11 Така, понеже всичко това ще се разруши, какви трябва да сте вие в свята обхода и благочестие;

12 като очаквате и се стремите към пришествието на Деня Господен, за който небесата възпламенени ще се разру-

3:1-18 „Господният ден“

Лъжеучителите отричат повторното идване на Христос, за да осъди неправдата. Но те трябва да осъзнаят, че Словото, чрез което е създаден светът, на който се наслаждават, ще го осъди и унищожи с огън, поради нечестивостта и греха в него (3:7,10,12). Вечният Бог винаги е готов да

изпълнява обещанията си. За един ден, дори за един миг Той може да свърши работа, колкото за хиляда години (3:8-10). Ето защо Бог не забавя, според както мислят някои, но дава време за покаяние и спасение на много души, а християните трябва да крепнат във вяра и всяка добродетел (3:15,17,18).

песте ка разперен пес!

13 А сарто си Леско шинадо, ажарас нево дел тай неви пхув, колате ка живинас чачипе.

14 Адалкхеске, мере дехунукенге, кана ажарас адалкха бука, керен те аракхльовен тумен шуже тай бидошако ангал Лесте пачаса тумаре иленде.

15 Тай гаял о лунго ажариба амаре Делвеско си, та те уддар амен сарто тумаро пхрал о Павлос туменге каляргес, сарто сине диндо лес годи.

16 Сарто си калярдо тай са со си, ковата вакерен ленде адалкха бука, коленде иси несаве бука трутно ахалимаске, колато си би сикавде тай най зорално изаравен лес като керен авер каляриба ащал пере меримаске.

17 Тай чука, туме дехунук, гаял туменге си вакердо адакха, гаравен тумен те на дурярде тумен ко френтума тай ко би законос, та те отперен катаро икериба тумаро.

18 А те барьон ко гудлипе тай ко пенжариба амаре Девлеске о Уддара о Исус Христос, Леске те овел барипе тай акана тай жи ко сарда диес. Амин.

шат, и елементите нажежени ще се разтопят?

13 Но ние, според обещанието Му, очакваме ново небе и нова земя, на които обитава правда.

14 Затова, възлюбени, като очаквате това, постоянствайте да се намерите в мир пред Него, неопетнени и непорочни;

15 и считайте дълго търпението на нашия Господ за спасение, както и възлюбеният наш брат Павел ви писа според дадената му мъдрост,

16 като във всички послания той говори за това, където има някои места трудни за разбиране, които неуките и неутвърдени изопачават, както и останалите Писания, за своя погибел.

17 Така вие, възлюбени, като сте предизвестени, пазете се, да не би, увлечени от заблудението на беззаконниците, да отпаднете от твърдостта си;

18 Но растете в благодат и познание на нашия Господ и Спасител Исус Христос. На Него слава, сега и до вечния ден. Амин.